

benyttes, og ellers efter den til enhver Tid paa de forskellige Egne af Landet gældende Kørselspris.

I saa Henseende fastsætter Justitsministeren efter indhentede Udtalelser fra Amdsraadene og Sundhedsstyrelsen ved en for 3 Aar ad Gangen udfærdiget Bekendtgørelse, hvilken Befordringsgodtgørelse Embedslægen indenfor hver Amdsraadskreds kan fordrø, naar ikke særlig Overenskomst er truffet.

Godtgørelsen skal fastsættes til et vist Beløb pr. paabegyndt løbende km, og der skal angives et vist passende Mindste-Beløb for korte Rejser.

I Dagpenge oppebærer en Embedslæge derhos, naar han foretager Embedsrejser af den fornævnte Art, 3 Kr. for Rejser fra 2 til 8 km og 6 Kr. for Rejser udover 8 km.

Befordringsgodtgørelse og Dagpenge udredes som hidtil af den kommunale Kasse.

§ 18.

Inden en Kredslæge overtager Stillingen som Læge ved nogen under hans Tilsyn staaende Institution, skal han indhente Justitsministerens Tilladelse dertil.

§ 19.

Hvis en Embedslæge ønsker at fritages for sine Embedsforretninger i mere end 2 Døgn, skal han indgive Andragende derom til Sundhedsstyrelsen, som konstituerer en Læge i hans Sted og uopholdelig underretter Amtmanden om Konstitutionen.

I paatrængende Tilfælde foretager Amtmanden fornøden Konstitution.

Hvis Embedslægen ønsker at fritages i længere Tid end 4 Uger, maa han indgive Ansøgning derom til Justitsministeren.

§ 20.

Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1915 og skal genforelægges Rigsdagen inden Udgangen af Aaret 1925.

Samtidig ophæves Anordning 15. Januar 1745, for saa vidt angaar Embedslæger, Reskript 20. April 1775, Reskript 19. November 1777, Reskript 10. Marts 1779, Reskript 19. August 1791, Resolution 11. Februar 1818, jfr. Kancelliplakat 10. Marts 1818, Resolution 23. Juni 1819, jfr. Kancelliplakat 6. Juli 1819, Resolution 6. Marts 1822, jfr. Kancellicirkulære 20. April 1822, for saa vidt angaar Embedslæger, Resolution 21. September 1825, jfr. Kancelliplakat 4. Oktober 1825, Plakat 17. December 1828, Plakat 15. Oktober 1830 § 3 a—c, for saa vidt angaar Embedslæger, Plakat 15. Juli 1836 III, for saa vidt angaar Embedslæger, Forordning 26. Juni 1844 § 4 Nr. 7, Forordning 27. Januar 1847, Lønningslov 19. Februar 1861 §§ 21 og 22, Lov 6. Juli 1867 § 31, for saa vidt angaar Lægedistrikter, Lov Nr. 4 af 2. Januar 1871 § 8, 2det Stykke, 2det Punktum, Lov Nr. 22 af 4. Februar 1871 § 8, 2det Stykke, 2det Punktum, og § 10, for saa vidt angaar de deri indeholdte Betalingsbestemmelser, Lov Nr. 50 af 25. Marts 1871 §§ 9—10 og 11, 4de Stykke, og Lov Nr. 81 af 30. Marts 1906 § 12, 1ste Stykke, sidste Punktum, samt de Bestemmelser, der maatte være trufne vedrørende de hidtil bestaaende enkelte Lægeembeder.

Regeringen bemyndiges til ved kongelig Anordning at sætte nærværende Lov i Kraft paa Færøerne med de Lempelser, som ifølge Øernes særlige Forhold maatte findes formaalstjenlige.